

fra Forevisnings(Protest)dagen*). En yderligere Fortællelse, for Anvisningers Vedkommende, af de i Veksellovens §§ 78 og 79 bestemte Frister — hvorom en Henstilling var gjort af Grossereretskomiteets Komite — have vi ikke villet bringe i Forslag, idet vi blandt andet antage, at en Mangfoldiggørelse af de Frister, som skulle gælde i disse Forhold, vil være lidet hensigtsmæssig.

§ 9 er Reglen i Veksellovens § 93 om Virkningen af en Vekselsforbringings Præscription — saa vel som om Virkningen af dens Fortællelse ved Ikke-Forevisning o. s. v., se oven for — overført paa Regresforbringinger efter Sigtanvisninger. Men en kortere Forældelsesfrist — tre Aar fra Udstedelsesdagen — er opstillet for Berigelseskrævet i de her omhandlede Tilfælde.

§ 2det Stykke af § 10 er foreskrevet Bodeansvar (i Lighed med Stempelovens Mulktbestemmelser) for Udgivelse og Modtagelse af Anvisninger, der ere postdaterede eller mangle Angivelse af Udstedelsesdag. En saadan Forfrist antages nødvendig for at hindre, at Sigtanvisninger skulle blive benyttede som Kreditpapirer i Stedet for Veksler for at undgaa Stempelafgiften.

Den Udvidelse, som i § 11, 1ste Stykke, er givet Reglen i Slutningen af Veksellovens § 85, vil formentlig findes velgrundet. Der synes, naar en dansk Mand i Udlandet giver nogen en Anvisning, trukket i den her til Lands brugelige Form, paa en herbørende Bank, ikke at kunne være mindre Grund til at holde ham bunden — eller Grund til at holde ham bunden under andre Vilkaar — naar det er en Udlænding, end naar det er en Indlænding, han har overgivet Anvisningen til; og det samme vil formentlig erkendes at være Tilfældet, hvor det er en Bank i et andet Land, han trækker paa, jfr. f. Eks. det Tilfælde, at en dansk Mand i Svejts udsteder en Anvisning paa en engelsk eller fransk Bank, hvor han har Checkkonto, uden i den Blanket, han tager ud af sin Anvisningsbog og skriver Anvisningen paa, at tilføje Ordet „Cheque“ (som kræves ifølge svejtsk Lovgivning).

Bestemmelsen i 2det Stykke af § 12 er lidt rummeligere end den tilsvarende Bestemmelse vedrørende Veksler (Sø- og Handelsretslovens § 13 Nr. 6), idet den vil omfatte Sager, som anlægges i Henhold til Udfastets § 9; der undgaaes herved en Sondring, til hvilken der ikke ses at være nogen Grund, og som i Anvendelsen medfører Ulemper.

*) Den samme Bemærkning rammer den Regel, som var foreslaet i det tyvende Udfast (§ 23), nemlig at der skal regnes fra Forevisningsfristens Udløb.

Kjøbenhavn, den 12te Juni 1895.

Jul. Lassen.

B. C. Thomsen.